

9 DNÍ

U PRAMENE
MILOSRDENSTVÍ
SE SVATOU
FAUSTYNOU

Hélène Dumont


Paulínky

**Schoulit se
v Ježíšově srdci**

1.
den

Vejítí do Boží přítomnosti

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.

Usebrání

Pohodlně se posadím. Uvědomím si polohu svého těla. Mohu zavřít oči. Utiším své myšlenky. Cele se odevzdávám Ježíši, kterého si představím před sebou, prozářeného světlem, připraveného se mnou rozmlouvat.

Vzývání Ducha svatého

„Duchu Boží, Duchu pravdy a světla, svou milostí zůstávej neustále v mé duši!

Ať se tvým dechem rozptýlí temnoty a ve tvém světle přibude dobrých skutků!¹

Rozjímání pro tento den

Ježíš ve svých zjeveních sv. Faustyně ukazuje své Srdce, mírné a pokorné, plné něhy, zdroj milosrdenství, místo uzdravení, útěchy a pokoje. Naše světice se do něj utíká: „Ježíši, uzavírám se ve tvém nejmilosrdnějším Srdci jako v nedobytné tvrzi, [na ochranu] proti střelám nepřátel“ (D 1535). V něm utápí své utrpení, fyzické i duševní, jako jsou posměšky, odmítání, pomluvy a podezírání ze strany spolusester nebo laiků, kteří navštěvují klášter, a nachází útěchu; v Ježíšově Srdci hledá pomoc, radu a inspiraci, jak mást mocné tohoto světa a bránit se útokům. Ježíšovo Srdce je jí útočištěm, jediným úkrytem a nadějí. Z něj čerpá život, v něm rozpoznává pramen Lásky, v něm se učí milovat. Faustyna dosvědčuje: „Ježíš

je naší nadějí, skrze jeho milosrdné Srdce vcházíme do nebe jako otevřenou branou“ (D 1517).

„Řekni bolavému lidstvu, ať se přimkne k mému milosrdnému Srdci, a já je naplním pokojem“ (D 1074), prohlašuje Ježíš a dodává: „Nechci zraněné lidstvo trestat, nýbrž toužím je vyléčit přivinutím na své milosrdné Srdce“ (D 1588). Ježíš jí ukazuje své Srdce, milující Srdce, které naslouchá, které dává nebo navrácí život: „Své Srdce jsem otevřel jako živý pramen milosrdenství, ať z něj všechny duše čerpají život, ať přistupují s velkou důvěrou k tomuto oceánu milosrdenství“ (D 1520).

Tato Ježíšova ujistění vůči sv. Faustyně jsou stále aktuální. On neustále touží přivinout trpící lidstvo na své milosrdné Srdce. A lidstvo sestává z jednotlivců, patříš k němu i ty, čtenář těchto řádků, já, která je píšu, i všichni lidé, s nimiž se denně setkáváme. Podobně jako v evangeliích se Ježíš vždycky obrací přednostně k těm, kdo trpí, snášejí bolest, jsou sužováni různými nemocemi a útlakem démonů..., zkrátka k těm, kteří

1 Srov. Sv. Faustyna Kowalská, *Deníček*, 1411 (*dále jen D a číslo odstavce*).

jsou jako „ovce bez pastýře“ (Mk 6,34). Ježíše se lidské utrpení dotýká, při pohledu na ně se mu svírá Srdce, bolí ho lidské trápení i hřích. Zástupy se na něj tlačí a on je uzdravuje (srov. Mk 6,56 a Mt 4,24). „I uzdravil mnoho nemocných s rozličnými chorobami a vyhnal mnoho zlých duchů“ (Mk 1,34). Již se tu rýsuje zjevení Milosrdenství: Ježíš vyučuje Božím cestám, osvobozuje a uzdravuje lidská srdce, načež přináší uzdravení skrze odpuštění hříchů.

Tento soucit s trpícími pramení z jeho nekoněčné lásky ke všem lidem. Tím se projevuje jeho „lásky v akci“, protože božské milosrdenství není nic jiného než překypující Boží láska. Ježíšova slova sv. Faustyně platí i pro nás v 21. století. Jeho Srdce, probodené kopím na kříži, zůstalo navždy otevřené. Ježíš nás vybízí, abychom k němu přišli blíž, abychom se přimkli k jeho Srdci. Je to Srdce, které nikoho nesoudí a neztracuje, které nás nedusí nesplnitelným výčtem povinností a předpisů! Naopak nás zve, abychom z něj čerpali život. V každém okamžiku nám Pán nabízí možnost obrácení,

změny, nového začátku, možnost opustit své chyby a trápení a pohlédnout na svou minulost jeho milosrdným pohledem. Volá nás k sobě, abychom přijali útěchu, uzdravení a odpuštění, abychom byli obnoveni. Ježíš nám slibuje odpočinutí a úlevu! Nabízí nám svou mírnost a něhu. Tak vypadá jeho Milosrdenství v akci!

Prosba o zvláštní milost

Přistupuji k Ježíšovu Srdci. Svěřuji mu vše, co je pro mě těžké a komplikované, co mi stojí v cestě, co mě trápí, a nechávám se zahrnout jeho láskou. Prosím ho o milost pokoje. Děkuji mu za jeho útěšnou a povzbudivou přítomnost, i když ji zrovna nevnímám.

Kristus mluví ke sv. Faustyně

„Věď, má dcero, že mé Srdce je milosrdenství samo. Z tohoto oceánu milosrdenství se rozlévá milost na celý svět. Žádná duše, která se ke mně přiblížila, neodešla bez útěchy.

V mém milosrdenství se utápí veškerá bída
a z tohoto pramene tryská veškerá milost,
potřebná ke spáse i posvěcení“ (D 1777).

Boží slovo

*„Přijďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste
obtěženi, a já vás občerstvím... Vždyť mé jho
netlačí a mé břemeno netíží“
(Mt 11,28.30).*

*„Přistupujme tedy s důvěrou k trůnu milosti,
abychom dosáhli milosrdenství a našli
milost, kdykoli potřebujeme pomoci“
(Žid 4,16).*

Modlitba

Svatá Faustyno, ty jsi slíbila, že rozhrneš
závoj nebes, aby každá duše mohla zakusit
Boží milosrdenství. Svěřuji se tvé přímlově,
abych se mohl(a) s důvěrou schoulit v Ježí-
šově Srdci a přijmout v něm jako ty útěchu,
radu či inspiraci, které právě teď potřebuji,
zejména ... (*vlastní úmysl*).

Požehnání

At' nám žehná a chrání nás všemohoucí
a milosrdný Bůh: Otec, Syn a Duch svatý.

Obsah

1. den

Schoulit se v Ježíšově srdci7

2. den

Přijmout, že mě Bůh může milovat..... 15

3. den

Ukázat své rány..... 23

4. den

Nechat se utěšit v důvěře 31

5. den

Přijmout odpuštění 39

6. den

Ponořit se do oceánu milosrdenství..... 47

7. den

Odpouštět 55

8. den

Vykročit 63

9. den

Nést ovoce Ducha 71